

Píseň pro copatou holku - Kidák, Vojta Tomáško

1. Jak teplá náruč milenky je tráva sluncem prohřátá,
a stráně ještě netuší, že za dveřmi už dupe bílý kůň,
Hmi pražce voní létem, po nich krásná holka copatá
jde k nám, a černý vlasy jako lesklá tůň.
2. V puse stéblo trávy, a naoko se tvářím, že ji neznám,
prostě zase jedna, mám se zbláznit, zboří se snad svět,
až si vlasy rozpustí a nabídne je k pohlazení hvězdám,
tak vím, že těm hvězdám budu závidět.
3. Co krásnejch holek copatejch se po tom světě trávou brouzdá,
spletou hlavu tulákům a netuší, že léto chodí spát,
v opuštěných hnízdech ptáků paní Zima bílé karty rozdá,
pojď blíž, abych ti moh' dlaně dechem hřát.
4. Až první ledy povolí a slunce trávě řekne: helou, vstávej,
už dávno budu na cestě, abych, bože, něco nepropás',
najdu první sněženku a komu ji dám, jen si klidně hádej,
kdo ví, možná černý copy ustřih' mráz, kdo ví ...